

กรุงเทพมหานครกับการดำเนินงานด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย

กลุ่มงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย

ส่วนวัฒนธรรม สำนักงานวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว

สำนักวัฒนธรรม กีฬา และการท่องเที่ยว

บทนำ

ศิลปะเป็นองค์ประกอบสำคัญขั้นพื้นฐานที่นำไปสู่คุณภาพชีวิตที่สมบูรณ์ของมนุษย์ เช่น ศิลปะแห่งการดำเนินชีวิต ศิลปะแห่งการพัฒนาภูมิปัญญา การเรียนรู้ การสร้างสรรค์ใหม่ ๆ การยกระดับจิตวิญญาณให้มีความละเอียดอ่อนจนก่อให้เกิดเป็นความงามทางปัญญา อันเป็นคุณค่าของความเป็นมนุษย์ทั้งในโลกปัจจุบันและอนาคต ศิลปะจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์ เนื่องจากมนุษย์ได้พัฒนาตนเองโดยใช้ศิลปะเพื่อการดำรงชีวิตในยุคปัจจุบัน เพื่อก้าวไปสู่โลกพลวัตแห่งอนาคต

พัฒนาการของมนุษย์นอกจากจะสัมพันธ์กับศิลปะแล้ว ยังมีความเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมโดยเริ่มจากการนิยามคำว่า ศิลปะ ในความหมายการแสดงของมนุษย์ในการสร้างสรรค์ผลงาน กลายเป็นมรดกทางวัฒนธรรม ศิลปะจึงไม่ได้แยกออกจากชีวิต สังคมและวัฒนธรรม จนมีการให้ความหมายของศิลปวัฒนธรรม และนำคำว่า ร่วมสมัยมารวมกัน เกิดเป็นคำว่า ศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย ซึ่งหมายถึงศิลปะที่สร้างสรรค์ขึ้นใหม่ในยุคสมัยเดียวกัน โดยมีวัฒนธรรมเป็นพื้นฐาน หรืออาจหมายถึงศิลปะที่ไร้แบบแผน ปราศจากแนวคิดของสังคมและวัฒนธรรมปัจจุบัน หรือศิลปะที่สร้างสรรค์ใหม่เพื่อรับใช้ยุคปัจจุบัน ที่เกิดจากความคิดและการประยุกต์อย่างบูรณาการที่ส่งผลซึ่งกันและกัน

กรุงเทพมหานคร มีประวัติศาสตร์อันเก่าแก่ ประกอบด้วยกลุ่มคนหลากหลายเชื้อชาติที่ผสมกลมกลืน จนเป็นสังคมพหุวัฒนธรรม ก่อเกิดการหลอมรวมด้านศิลปวัฒนธรรม โดยเฉพาะในช่วงเวลาที่วิทยาการด้านต่าง ๆ เช่น วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การศึกษา เริ่มเข้ามามีบทบาทในสังคม เป็นผลให้งานศิลปวัฒนธรรมมีการพัฒนา จนเกิดเป็นงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย ซึ่งเป็นไปเพื่อตอบสนองความต้องการของมนุษย์ ตามสภาพสังคมที่มีการเคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลา จากอดีตจนถึงปัจจุบันได้มีการส่งเสริมสืบทอดศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยประเภทต่าง ๆ ๙ สาขา ประกอบด้วย สาขาทัศนศิลป์ ศิลปะการแสดง ดนตรีและการขับร้อง วรรณศิลป์ สถาปัตยกรรม ทัศนศิลป์ ภาพยนตร์ เรขศิลป์ และการออกแบบเครื่องแต่งกาย

ภายใต้บริบทโลกของความทันสมัยในกรุงเทพมหานคร เมืองใหญ่ที่เต็มไปด้วยวัฒนธรรมที่มีชีวิต เป็นเสมือนกระแสหรือพลังงานที่อยู่รอบตัว กิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันรวมถึงมิติของเวลาท่ามกลางโลกาภิวัตน์ ในปัจจุบัน เป็นวัฒนธรรมที่สร้างสรรค์แบบข้ามแดน ข้ามประเทศ ข้ามชุมชน แม้อยู่ห่างไกลกันยังสามารถสร้างความสัมพันธ์กับวัฒนธรรมต่างแดนได้ การผสมผสานทางความคิดและวัฒนธรรมจากภายนอก ให้เข้ากับวัฒนธรรมตนเอง เกิดการคัดสรรทางวัฒนธรรม และหล่อหลอมให้เป็นวัฒนธรรมใหม่ที่สอดคล้องกับบริบททางสังคมนั้น ๆ จากวัฒนธรรมเดิมสู่การรวมเข้ากับวัฒนธรรมสมัยใหม่ เกิดเป็นการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมที่เปลี่ยนไปตามกระแสภายนอก และมีความเป็นสากลมากขึ้น

ที่มาของการดำเนินงานด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยในกรุงเทพมหานคร

กระทรวงวัฒนธรรม^๑ (๒๕๔๖) ได้ให้ความหมายศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย (Contemporary Art and Culture) ไว้ว่า เป็นงานด้านศิลปวัฒนธรรมที่เกิดขึ้นและเป็นอยู่ในช่วงเวลาหนึ่ง โดยยึดช่วงเวลาและยุคสมัยร่วมกัน (the same time and the same period) กระทรวงวัฒนธรรมยังได้กำหนดความหมายของศิลปวัฒนธรรมไว้ ๒ ลักษณะ ดังนี้

๑. ความหมายเชิงวิชาการ ศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย หมายถึง ศิลปะที่พัฒนาสร้างสรรค์ขึ้นในยุคสมัยเดียวกันหรือในช่วงเวลาเดียวกัน ศิลปะที่สร้างขึ้นใหม่หรือประยุกต์จากมรดกทางวัฒนธรรมดั้งเดิม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อรับใช้สังคม เกิดขึ้นจากพื้นฐานแนวคิดทางสังคมและวัฒนธรรมที่สัมพันธ์ซึ่งกันและกัน

๒. ความหมายเชิงปฏิบัติการ ศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย หมายถึง ศิลปะที่พัฒนาสร้างสรรค์ขึ้นใหม่เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมปัจจุบันโดยมีวัฒนธรรมเป็นรากฐานสำคัญ

กระทรวงวัฒนธรรมได้จัดแบ่งศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยเป็น ๘ สาขา คือ ทัศนศิลป์ ศิลปะการแสดง คีตศิลป์และขับร้อง วรรณศิลป์ สถาปัตยกรรม มัณฑนศิลป์ ภาพยนตร์ แฟชั่น เรขศิลป์ และออกแบบผลิตภัณฑ์ ต่อมาในปี ๒๕๔๕ ได้ประกาศพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม กำหนดให้มีสำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยมีฐานะเป็นกรมหนึ่งภายใต้สังกัดกระทรวงวัฒนธรรม

สำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย^๒ (๒๕๖๐) ได้นำเสนอความหมายศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยจากการสนทนากลุ่มของศิลปิน นักวิชาการ และผู้เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่า ศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย ไม่ได้จำกัดความเฉพาะศิลปะ แต่รวมไปถึงวิถีชีวิต ความเชื่อ ประเพณี วัฒนธรรม ซึ่งครอบคลุมกิจกรรมของผู้คนในสังคมที่ได้รับการสั่งสมสืบทอดมา และมีการนำมาปรับใช้ให้เข้ากับความเป็นปัจจุบันจนเกิดเป็นเอกลักษณ์เฉพาะ ท้นต่อกระแสนิยมที่เปลี่ยนแปลงอยู่ทุกขณะ การประยุกต์หรือผสมผสานระหว่างศิลปะและวัฒนธรรมร่วมสมัยที่เกิดขึ้นเป็นไปเพื่อตอบสนองมนุษย์ในด้านประโยชน์ใช้สอยและความงามด้านจิตใจเป็นสำคัญ

องค์ประกอบที่สำคัญของศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย คือผลงานศิลปะที่สร้างขึ้นในช่วงเวลาหนึ่ง โดยศิลปินได้ผสมผสานแนวคิดด้านภูมิปัญญาและวัฒนธรรมที่ได้รับการสืบทอดมาตามแบบแผนของผู้คนในสังคม หรือเป็นการรับแนวคิดทางวัฒนธรรมจากสังคมอื่นมาประยุกต์กับสิ่งที่มีอยู่เดิมให้เกิดเป็นผลงานที่มีเอกลักษณ์เฉพาะจนเป็นที่รับรู้โดยทั่วกัน องค์ความรู้ด้านงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยจึงเป็นศาสตร์ที่มีความเกี่ยวข้องและมีความสัมพันธ์ระหว่างผู้คน สังคม และวัฒนธรรม เนื่องจากศิลปวัฒนธรรมเป็นสิ่งที่สร้างสรรค์ขึ้นโดยมนุษย์เพื่อตอบสนองความพึงพอใจความสะดวกสบายในชีวิต ในท่ามกลางการพัฒนาที่ไม่หยุดนิ่ง ประกอบกับระยะเวลาที่หมุนเวียนไป ผู้สร้างงานศิลปะได้เรียนรู้แลกเปลี่ยนแนวคิดและนำความทันสมัยที่ได้มาประยุกต์ให้สอดคล้องกับแนวคิดศิลปวัฒนธรรมดั้งเดิม หรือดำเนินการสร้างสรรค์ผลงานขึ้นมาใหม่ จนเกิดเป็นรูปแบบงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยซึ่งตอบสนองความต้องการของผู้คนในทุกมิติได้อย่างสมบูรณ์

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยต้องมีการนำศาสตร์ความรู้ทางศิลปะมาประยุกต์ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกับทุนทางวัฒนธรรมดั้งเดิมหรือวัฒนธรรมภายนอกที่รับเข้ามาผสมผสานกับแนวคิดที่สั่งสมจากอดีต ในบางโอกาสอาจใช้วิธีการสร้างผลงานขึ้นใหม่ที่มีความแตกต่างไปจากสิ่งที่สังคมให้ความนิยม อย่างไรก็ตาม

^๑ กระทรวงวัฒนธรรม. ๒๕๔๖. *แผนยุทธศาสตร์ การส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย*. กรุงเทพมหานคร: มปท.

^๒ สำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย. ๒๕๖๐. *สรุปการดำเนินงานและองค์ความรู้ โครงการกิจกรรมการอบรมศิลปะร่วมสมัย ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๐*. กรุงเทพมหานคร: มปท.

ผลงานที่จะได้รับการยอมรับต้องเป็นผลงานที่มีคุณค่า มีความงาม ซึ่งผู้คนในสังคมเห็นพ้องต้องกัน การสร้างงานศิลปะวัฒนธรรมร่วมสมัยให้เป็นที่ประจักษ์เป็นเรื่องที่ต้องใช้ระยะเวลา เนื่องจากตามธรรมชาติของมนุษย์มักคุ้นชินกับสิ่งแวดล้อมวัฒนธรรมประเพณีที่สืบทอดสั่งสมมา เมื่อมีศิลปะวัฒนธรรมใหม่ ๆ เกิดขึ้นย่อมเกิดการวิพากษ์วิจารณ์โดยมีทั้งผู้ที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วย ขึ้นอยู่กับศิลปินผู้สร้างงานจะสามารถพิสูจน์ให้สังคมเข้าใจคุณค่าและเล็งเห็นประโยชน์ที่จะช่วยตอบสนองความต้องการของผู้คนได้

การเติบโตของกรุงเทพมหานครตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันเกิดขึ้นจากพัฒนาการความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีซึ่งช่วยให้เกิดการขยายตัวของเมืองอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในศตวรรษที่ ๒๑ ยุคที่โลกไร้พรมแดน การติดต่อเชื่อมโยงเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารเป็นไปด้วยความรวดเร็ว ประกอบกับความเจริญในด้านวัตถุและสาธารณูปโภคต่าง ๆ เป็นปัจจัยที่ส่งผลให้เศรษฐกิจและประชากรในเขตกรุงเทพมหานครขยายตัวอย่างรวดเร็ว เป็นเมืองศูนย์กลางที่รวมทรัพยากรบุคคลที่มีความสามารถในหลายสาขาอาชีพ มีศิลปะวัฒนธรรมในรูปแบบที่จับต้องได้และจับต้องไม่ได้ เช่น พระบรมมหาราชวัง วัด สถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ พิพิธภัณฑสถานศิลปะของภาครัฐและเอกชน ฯลฯ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการเติมเต็มสุนทรียะและสร้างแรงบันดาลใจด้านศิลปะให้กับประชาชนและผู้สนใจ

กรุงเทพมหานครเป็นหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่ในการสนับสนุนศิลปะวัฒนธรรมร่วมสมัยโดยส่งเสริมให้ศิลปินที่สร้างงานศิลปะร่วมสมัยมีพัฒนาการอย่างต่อเนื่อง การเกิดขึ้นของหอศิลปะวัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานครเป็นจุดหนึ่งที่แสดงให้เห็นถึงพัฒนาการของวงการศิลปะร่วมสมัยในประเทศไทยที่เป็นรูปธรรม แต่ทั้งนี้การมีอยู่ของหอศิลป์ฯ ยังไม่สามารถชี้วัดได้ว่าประชาชนทั่วไปจะมีความเข้าใจในงานศิลปะวัฒนธรรมร่วมสมัย ซึ่งเป็นปัญหาในระดับพื้นฐานที่ควรแก้ไขหรือเปิดโอกาสในการปูพื้นฐานความรู้ทางด้านศิลปะวัฒนธรรมร่วมสมัยให้กับประชาชนทั่วไป เพราะความรู้ ความเข้าใจ รวมถึงทัศนคติที่ดีต่องานศิลปะวัฒนธรรมร่วมสมัยนั้นเป็นโครงสร้างสำคัญในการเรียนรู้ ดังนั้นการส่งเสริมการเรียนรู้ของประชาชนทั่วไปโดยใช้หอศิลป์ฯ เป็นศูนย์กลางสามารถเกิดขึ้นได้จากความร่วมมือของทุกฝ่าย ซึ่งควรให้ความสำคัญในเรื่องของการจัดการองค์ความรู้ การจัดการเรียนรู้ และกระบวนการถ่ายทอดความรู้ การสร้างความเข้าใจและสร้างทัศนคติที่ดีในการเข้าถึงงานศิลปะวัฒนธรรมร่วมสมัยให้กับประชาชนทั่วไป ซึ่งเป็นส่วนช่วยส่งเสริมการเรียนรู้และความเข้าใจในงานศิลปะวัฒนธรรมร่วมสมัยออกไปอย่างกว้างขวางทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติ

งานศิลปะวัฒนธรรมร่วมสมัยของกรุงเทพมหานครได้ดำเนินงานโดยนักวิชาการ เครือข่ายศิลปินร่วมสมัย ผู้สร้างสรรค์งานศิลปะวัฒนธรรม ผู้บริหารของภาครัฐ ประชาชนผู้สนใจ และผู้ให้การสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง โดยตระหนักถึงภูมิปัญญาและศิลปะวัฒนธรรมไทยที่มีอยู่ โดยศักยภาพคนไทยนั้นสามารถแสดงออกถึงความมีสุนทรียภาพ อัจฉริยภาพ และความเป็นเลิศในด้านศิลปะวัฒนธรรมร่วมสมัย ซึ่งมีการพัฒนาและรวบรวมแนวความคิดที่เป็นข้อมูลในเชิงวิชาการ เพื่อใช้เป็นแนวทางขับเคลื่อนกิจกรรมด้านศิลปะวัฒนธรรมร่วมสมัยในเขตกรุงเทพมหานครให้มีความก้าวหน้าต่อไปในอนาคต

หอศิลปะวัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานครกับการดำเนินงานของกลุ่มงานศิลปะวัฒนธรรมร่วมสมัย ส่วนวัฒนธรรม สำนักวัฒนธรรม กีฬา และการท่องเที่ยว

หอศิลปะวัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานครเกิดขึ้นจากการที่ประชาชน กลุ่มศิลปิน และหน่วยงานด้านศิลปะวัฒนธรรม มีแนวคิดสอดคล้องกันในเรื่องความสำคัญของศิลปะในกรุงเทพมหานคร ซึ่งไม่มีพื้นที่ถาวรที่มี

คุณภาพและมาตรฐานในระดับสากลสำหรับใช้เป็นแหล่งเรียนรู้และจัดแสดงผลงานด้านศิลปวัฒนธรรมสาขาต่าง ๆ ภาคประชาสังคมและผู้เกี่ยวข้องจึงได้ยื่นข้อเสนอไปยังรัฐบาลให้จัดสร้างอาคารศูนย์กลางด้านศิลปวัฒนธรรม เพื่อส่งเสริมและเติมเต็มสุนทรียะให้กับเมือง ในปี ๒๕๔๑ นายพิจิตต์ รัตตกุล ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครในขณะนั้น ได้ประกาศให้มีการประกวดแบบอาคารหอศิลป์ฯ และได้แบบที่ชนะเลิศ แต่ยังมีได้อนุมัติให้ดำเนินการก่อสร้าง จนกระทั่งในปี ๒๕๔๘ นายอภิรักษ์ โกษะโยธิน ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครในสมัยนั้น ได้รับการอนุมัติจากสภา กรุงเทพมหานครให้ดำเนินการก่อสร้างหอศิลป์ฯ ซึ่งก่อสร้างแล้วเสร็จในปี ๒๕๕๑ และได้บริหารจัดการโดยมูลนิธิ หอศิลป์วัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ๑๓ คน มีกำหนดวาระ ๒ ปี ภายใต้การกำกับดูแลของกรุงเทพมหานคร

กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม ที่กรุงเทพมหานครดำเนินการร่วมกับหอศิลป์ฯ มีความสัมพันธ์กับงานศิลปะ ๙ สาขา ได้แก่ ทัศนศิลป์ ศิลปะการแสดง ดนตรี วรรณศิลป์ สถาปัตยกรรม มัณฑนศิลป์ เรขศิลป์ ภาพยนตร์ และ ออกแบบเครื่องแต่งกาย และยังรวมไปถึงภารกิจด้านวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้อง ขอบเขตการปฏิบัติงานมีความ กว้างขวาง ซึ่งจำเป็นต้องมีผู้ปฏิบัติงานที่มีความรู้ความสามารถศิลปวัฒนธรรมโดยเฉพาะ กรุงเทพมหานครจึงได้ จัดตั้งกลุ่มงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยสมัย โดยมีภารกิจในการส่งเสริม สนับสนุน และเผยแพร่กิจกรรมการ สร้างสรรค์งานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย เพื่อเพิ่มพูนภูมิปัญญาและประยุกต์ใช้ในสังคม ซึ่งได้จำแนกงาน ศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยเป็น ๙ สาขา ประกอบด้วย ทัศนศิลป์ ศิลปะการแสดง วรรณศิลป์ ดนตรีและการขับร้อง สถาปัตยกรรม มัณฑนศิลป์ เรขศิลป์ ภาพยนตร์ และการออกแบบเครื่องแต่งกาย ซึ่งงานศิลปะร่วมสมัยในแต่ละ สาขานั้นล้วนเกิดจากจินตนาการ การต่อยอดภูมิปัญญา ผสมผสานความคิดสร้างสรรค์ หลอมรวมให้เกิดเป็น ผลงานศิลปะร่วมสมัย อันทรงคุณค่าในรูปแบบต่าง ๆ เป็นประโยชน์ทั้งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับคุณค่าทางจิตใจ อัน ได้แก่ สุนทรียะ และประโยชน์เพื่อการดำรงชีวิต ตามประเภทหรือคุณลักษณะของผลงานศิลปะนั้นๆ

กรุงเทพมหานครมุ่งมั่นดำรงรักษาคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมด้วยยุทธศาสตร์ทั้งเชิงบริหารและเชิง ปฏิบัติการ จะเห็นได้จากการดำเนินภารกิจด้านศิลปวัฒนธรรม เพื่อสร้างสรรค์ให้กรุงเทพมหานครเป็นพื้นที่แห่ง โอกาสสำหรับทุกคน ก่อรากฐานที่มั่นคงเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต โดยเฉพาะการสร้างพื้นที่ให้เกิดการ นำเสนอของกลุ่มวัฒนธรรมเดิมและศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยสู่สังคมสาธารณะในรูปแบบที่หลากหลาย มีการสร้าง กิจกรรมเพื่อการเรียนรู้ศิลปวัฒนธรรมประจำเมืองกรุงเทพ จัดทำฐานข้อมูลเพื่อการดำเนินงานด้านศิลปวัฒนธรรม และพัฒนาข้อมูลอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เป็นประโยชน์สำหรับการเรียนรู้และสร้างสรรค์ผลงานศิลปวัฒนธรรม- ร่วมสมัยอย่างต่อเนื่อง

ฐานข้อมูลศิลปิน นักวิชาการ และแหล่งเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยในพื้นที่กรุงเทพมหานคร

นักวิชาการวัฒนธรรมกลุ่มงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับ ศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยในพื้นที่กรุงเทพมหานครดังนี้

๑. เดือนตุลาคม ๒๕๖๒ - มกราคม ๒๕๖๓ ครั้งที่ ๑ ได้ดำเนินการเข้าพบพูดคุยและรับฟังข้อเสนอแนะ จากผู้เชี่ยวชาญ ผู้มีความรู้ความสามารถในการดำเนินงานด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย จากหน่วยงานและ สถาบันการศึกษาเพื่อจัดตั้งเป็นเครือข่ายด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย จำนวน ๙ สาขา ได้แก่ สาขาทัศนศิลป์ สาขา ศิลปะการแสดง สาขาวรรณศิลป์ สาขาดนตรีและขับร้อง สาขาสถาปัตยกรรม สาขามัณฑนศิลป์ สาขาเรขศิลป์ สาขาภาพยนตร์ และสาขาการออกแบบเครื่องแต่งกาย

๒. เดือนมกราคม - กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ ครั้งที่ ๒ ได้ดำเนินการประสานไปยังกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ บุคคล กลุ่มบุคคล และสถาบันศึกษา เพื่อขอเชิญเข้าร่วมเป็นเครือข่ายด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย จำนวน ๙ สาขา และรวบรวมรายชื่อ แบบตอบรับพร้อมแบบกรอกประวัติและผลงานจากกลุ่มเป้าหมาย

๓. เดือนกุมภาพันธ์ - มีนาคม ๒๕๖๓ ครั้งที่ ๓ ได้ดำเนินการประสานไปยังกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ บุคคล กลุ่มบุคคล และสถาบันศึกษา เพื่อขอเชิญเข้าร่วมเป็นเครือข่ายด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย จำนวน ๙ สาขา และรวบรวมรายชื่อ แบบตอบรับพร้อมแบบกรอกประวัติและผลงานจากกลุ่มเป้าหมาย

๔. เดือนมีนาคม ๒๕๖๓ ได้ดำเนินการรวบรวมรายชื่อ แบบตอบรับพร้อมแบบกรอกประวัติและผลงาน จากกลุ่มเป้าหมาย เพื่อดำเนินการประสานจัดประชุมเครือข่าย และจัดตั้งเครือข่ายการดำเนินงานด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย จำนวน ๓๙ รายชื่อ ประกอบด้วยรายละเอียดดังนี้

สาขาทัศนศิลป์	จำนวน ๑๓ ท่าน
สาขาวรรณศิลป์	จำนวน ๘ ท่าน
สาขาดนตรีและขับร้อง	จำนวน ๔ ท่าน
สาขาสถาปัตยกรรม	จำนวน ๓ ท่าน
สาขามัณฑนศิลป์	จำนวน ๒ ท่าน
สาขาเรขศิลป์	จำนวน ๑ ท่าน
สาขาออกแบบเครื่องแต่งกาย	จำนวน ๓ ท่าน
สาขาศิลปะการแสดง	จำนวน ๔ ท่าน
สาขาภาพยนตร์	จำนวน ๒ ท่าน

๕. ในระหว่างเดือนตุลาคม ๒๕๖๒ - เมษายน ๒๕๖๓ กลุ่มงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยได้ดำเนินการจัดส่งแบบสอบถามไปยังสำนักงานเขตทั้ง ๕๐ เขตของกรุงเทพมหานคร ข้อมูลเพื่อสำรวจแหล่งที่เกี่ยวข้องกับศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยทั้ง ๙ สาขา จำนวน ๔๓ แห่ง ประกอบด้วยรายละเอียดดังนี้

สาขาทัศนศิลป์	จำนวน ๑๔ แห่ง
สาขาดนตรีและการขับร้อง	จำนวน ๗ แห่ง
สาขาการออกแบบเครื่องแต่งกาย	จำนวน ๔ แห่ง
สาขาวรรณศิลป์	จำนวน ๓ แห่ง
สาขาสถาปัตยกรรม	จำนวน ๕ แห่ง
สาขามัณฑนศิลป์	จำนวน ๑ แห่ง
สาขาเรขศิลป์	จำนวน ๓ แห่ง
สาขาศิลปะการแสดง	จำนวน ๒ แห่ง
สาขาภาพยนตร์	จำนวน ๓ แห่ง

แนวทางการขับเคลื่อนศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยในพื้นที่กรุงเทพมหานครได้เริ่มดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมและพัฒนาทางด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม ช่วยสร้างรายได้ให้กับศิลปินและเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจด้านการท่องเที่ยว กลุ่มงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย ได้ดำเนินนโยบายให้สอดคล้องกับแผนพัฒนากรุงเทพมหานคร ระยะ ๒๐ ปี โดยมุ่งเน้นให้กิจกรรมต่าง ๆ มีความเกี่ยวเนื่องกับหอศิลปวัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร ซึ่งได้มีการประชุมภายในกลุ่มงานและหารือกับผู้มีความรู้ด้าน

ศิลปวัฒนธรรมเพื่อให้แนวทางการปฏิบัติงานตรงตามนโยบายและเกิดประโยชน์อย่างแท้จริง ในส่วนการดำเนินงานในขั้นต้นเกี่ยวกับการรวบรวมศึกษาข้อมูล การสร้างเครือข่ายและสำรวจแหล่งเรียนรู้ กลุ่มงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยได้จัดสรรหน้าที่ความรับผิดชอบให้นักวิชาการวัฒนธรรมศึกษาข้อมูล ประสานงานเครือข่าย และสำรวจแหล่งเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยดังนี้

๑. สาขาคนตรีและการขับร้อง และสาขาวรรณศิลป์ นายณฤพล ชุนช นักวิชาการวัฒนธรรมปฏิบัติการ
๒. สาขาสถาปัตยกรรม และสาขามณฑศิลป์ นางชนิดาภา พิระยุทธพงศ์ นักวิชาการวัฒนธรรมปฏิบัติการ
๓. สาขาการออกแบบเครื่องแต่งกาย และสาขาเรขศิลป์ นายบุญรอง ชาวบ้านกว้าง นักวิชาการวัฒนธรรมปฏิบัติการ
๔. สาขาทัศนศิลป์ นางสาวพัชรมน มุลละ นักวิชาการวัฒนธรรมปฏิบัติการ
๕. สาขาศิลปะการแสดง นางสาวปรีดา พูลสิน นักวิชาการวัฒนธรรมปฏิบัติการ
๖. สาขาภาพยนตร์ นางสาวกันทิมา เสียงเพราะ นักวิชาการวัฒนธรรมปฏิบัติการ

จากการศึกษาข้อมูล ประสานงานเครือข่าย และสำรวจแหล่งเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยในพื้นที่กรุงเทพมหานครเบื้องต้น สามารถรวบรวมรายชื่อเครือข่ายศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยได้ ๓๙ รายชื่อและแหล่งเรียนรู้จำนวน ๔๓ แห่ง โดยตัวบุคคลและแหล่งเรียนรู้ทั้งหมด มีลักษณะศิลปวัฒนธรรมรูปแบบดั้งเดิมและรูปแบบใหม่ผสมผสานจนก่อให้เกิดเป็นเอกลักษณ์เฉพาะมีความร่วมสมัยเป็นจุดเด่น ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมากรุงเทพมหานครได้พยายามส่งเสริมให้มีการอนุรักษ์ฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรมเดิม ในขณะเดียวกันก็ได้ส่งเสริมให้สถาบันการศึกษา แหล่งเรียนรู้และศิลปินได้สร้างสรรค์ผลงานด้านศิลปวัฒนธรรมใหม่ ๆ เพื่อผลักดันให้กรุงเทพมหานครเป็นศูนย์กลางด้านศิลปวัฒนธรรมที่เป็นเป้าหมายของนักท่องเที่ยวจากทั่วทุกมุมโลก ซึ่งนอกจากจะเกิดผลดีในด้านเศรษฐกิจแล้ว ยังเป็นส่วนช่วยกระตุ้นให้ศิลปินได้มีพื้นที่มีแรงจูงใจในการสร้างผลงานศิลปวัฒนธรรมเพื่อจัดแสดงอย่างสม่ำเสมอ

กลุ่มงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย ส่วนวัฒนธรรม ได้ศึกษาเรียบเรียงข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยเพื่อใช้เป็นฐานข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าให้กว้างขวางยิ่งขึ้นไป โดยมุ่งหวังให้เป็นประโยชน์ในการขับเคลื่อนศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย ๙ สาขา ได้แก่ สาขาทัศนศิลป์ สาขาศิลปะการแสดง สาขาคนตรี-และการขับร้อง สาขาวรรณศิลป์ สาขาสถาปัตยกรรม สาขามณฑศิลป์ สาขาภาพยนตร์ สาขาเรขศิลป์ และสาขาออกแบบเครื่องแต่งกาย ซึ่งองค์ความรู้ทั้ง ๙ สาขา มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมภูมิปัญญาดั้งเดิมและอิทธิพลวัฒนธรรมวิทยาการใหม่ ๆ จากต่างประเทศ ซึ่งศิลปินได้ใช้ความรู้ด้านศิลปะมาประยุกต์จนเกิดเป็นผลงานร่วมสมัย ช่วยสร้างความจริงใจ สร้างประโยชน์ และสอดคล้องกับวิถีชีวิตของคนในสังคมปัจจุบัน และจะเป็นส่วนส่งเสริมให้งานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยของกรุงเทพมหานครมีความเจริญก้าวหน้าสืบไปในอนาคต